

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Desimboltura i humor

1 De què va? Segle XIX. En un poble anglès hi arriben dos cavallers que exacerben els instints casoris de les damisel·les...

2 Com va? Delicat encaix de puntes de coixí al voltant del femení joc *noia-buscant*. Perquè la novel·lista britànica Jane Austen (1775-1817) va dedicar bona part de la seva producció a descriure els afanys femenins de l'època: la caça i captura d'un bon partit masculí. *Orgullo y prejuicio* no s'aparta un mil·límetre del camí a l'altar. El debutant Joe Wright s'empara en el guió de la Deborah Moggach per moure brega en funció de Liz, orgullosa i carregada de prejudicis protagonista d'aquest melodrama romàntic. Dues hores

d'estira-i-arronsa entre la correcció i la disbauxa, la lluita d'una criatura exquisadament raonable contra allò desordenat. Una dona que diu el que sent i sent el que diu. Envoltada d'una família vulgar, Liz anirà descobrint-se a si mateixa. I Wright es desempallega amb desimboltura i humor, aliè a l'esteticisme acadèmic dels films que han tractat el món de la Jane Austen, jove víctima d'una tuberculosi galopant. Tots els intèrprets broden el seu pa-

per: Donald Sutherland i Judi Dench, sobretot. Però és Keira Knightley –*Quiero ser como Beckham*– qui desvetlla les emocions més inefables del relat.

3 I va: per a sibarites del dolç suplici de voler i dordre. Elles...

Orgullo y prejuicio

Director: Joe Wright. Intèrprets: Keira Knightley, Matthew MacFayden, Donald Sutherland, Judi Dench, Rosamund Pike. Gran Bretanya, 2005. 128 minuts. Rambla.